прстен или игла 'грана' у облику цветне гране с листићима. Ову иглу у комплету са минђушама, брошем и прстеном, који типолошки одговарају једни другима, је невести поклањала младожењина породица на дан веридбе.

Осим ниски новца, ношени су ланчићи са разним привесцима и медаљонима са сликом. Богате филигранске израде, често са позлатом, украшавани уграђивањем полудрагог камења или стаклење пасте, као и златним новчићем. Осим ових привезака јавља се привезак на ланцу познатији као коље, изведен у форми розете од белог и жутог злата испуњена брилијантима или дијамантима. Привезак чини комплет са прстеном израђеним у истом стилу. Бисер представља омиљени украс код жена, тако да

pin used to be struck in the middle of the baresh ribbon. This type of pin together with earings, brooch and ring, which were of the same style. were gifted to a bride by the groom's family on the engagement day. Not only the strings of coins but necklaces with various pendants and medallions containing picture of a dear person were also worn. The pendants and medallions were made in filigree technique, often goldplated, decorated with inserted precious stones or glass paste as well as with gold coins. There was also so called "kolje", a pendant for the necklace made in the shape of rosette either of white or vellow gold covered with diamonds. The pendant and the ring of the same style make a set. A perl is a woman's favourute piece of iewerly therefore whether a shorter or longer string of pearls it was gladly worn. Women also

се груди жена украшавају дужим или краћим нанизима бисера. Веома скуп накит је сат са ланцем, чија је кутија не често била гравирана и украшена драгим камењем. Груди су још красиле брошеви различитог облика и украшавања.

Наруквице раскошне филигранске израде затвореног типа састављене из делова или на прелом су веома заступљене у женском накиту. Овој групи припадају и наруквице од две правоугаоне плоче, често филигранске, спојене са неколико редова ланчића и украшене стакљеном пастом. Прстење прати типологију игле гране, минђуша и броша, а носи се и прстење купасте главе или ахатно, са варијететима, златарске или бижутеријске израде. Око струка је ношен филигрански појас састављен из више плочица, еждер, са копчама у облику машне или леттира.

Мушко украшавање се састоји од сата са ланием "ћустек", често сребрне филигранске израде, затим бројанице од ћилибара или седефа, прибора за пушење, бурмутица и нека амајлија донета са хацилука. Од прстења највише је заступwore brooches of different shapes and variously ornamented. A pocket watch is a very expensive piece of jewerly. Its box was sometimes engraved and decorated with precious stones.

Bracelets of closed type made in luxorious filigree technique either assembled of a few parts or the ones with a turning point are very often included in woman's personal collection of jewerly. Filigree bracelets made of two rectangular plates joined with a few rows of necklaces and decorated with glass paste also belong to this group. Rings, branch-shaped pins, earings and brooches were of the same style. There were also various rings with a conical head either made of gold or some other less worth metal. A filigree belt was wom round the waste. It consisted of a few plates "eżder" with a buckle in the shape of a bow or butterfly.

Men also wore different pieces of jewerly: a pocket watch with a "éustek" a chain usually made in filigree technique then amber or mother-of-pearl rosary, a smoking set, a snuffbox and some kind of amulet which used to be brought from pilgrimage to Mecca. Widely-worn rings "stolovat" or "janjevsko",

лено столовато и јањевско месингано прстење са четвртастом главом и линеарним урезима или назначеном годином, иницијалима власника. О појасу се крајем XIX века носи лепо украшено оружје са прибором, луле и дуванкесе, док трговци и пословни људи носе појас од коже "силав", са тајним преградама за чување новца.

У народу овог краја накит је веома цењен и поштован, јер представља најистакнутији део ношње, па је често и тема народног усменог стваралаштва. Њиме је истицана економска моћ и друштвени положај, а цењен је и због магијског својства које му се приписује.

made in brass have a square head or linear engraving, or date and the owner's initials are engraved. At the end of the 19th century wonderfully decorated arms, pipes and tobaccobags were worn attached to the belts. The merchants and the men engaged in business were wearing so called "silav" (leather belt) which had secret partitions for keeping money.

Jewerly is highly appreciated by the people who lived in this area, because it is the most famous piece of the peasant clothe, so becoming the subject of folk oral tradition. Jewerly was attributed to possess magical traits and on the other hand it was a designation of economic power as well as the status symbol.

Туристичка Организација Пирот

Српских владара 77, 18300 Пирот тел. 010 320 838, тел/факс: 010 320 839 e-mail: topirot@cnps.co.yu

МУЗЕЈ ПОНИМАКЉА

Николе Пашића 49 18300 Пирот тел/факс: 010 313-851 тел.: 010 313-850 e-mail: muzejpirot@ptt.yu

Светозара Марковића 31, 19000 Зајечар СРБИЈА И ЦРНА ГОРА Тел. +381 (0) 19 425 189, 452 190 Факс +381 (0) 19 425 102

На насловној страни: Хаџи Јованка Миновић, (непознати аутор, 1942. године) у грађанској ношњи са накитом

Издавач: Туристичка организација Пирот и Музеј Понишавља Пирот Аутор: Сашка Велкова - Фотографије: Божидар Влатковић Дизајн: Горан Спасић - Штампа: 'HET' Лесковац Translated by: Slavica Cvetković, Engl.lang.teacher

Израда накита у Пироту и околини заснива се на традиционалним средњевековним утицајима, трајући непрекидно до почетка XX века, дајући српској култури аутохтоне комаде накита који су у типологији познати као "пиротски". Колико је био развијен овај занат у Пироту говори и податак да је 1896. год. град имао 33 "чувене" кујунције. Услед индустрализације, тржиште преплављују јефтини фабрички производи са Запада, тако да се број кујунција почетком XX века смањује и 1914. год. је у Пироту регистровано само 5 радионица, а потпуно се губе у периоду између два светска рата.

За израду накита кујунције користе све познате технике израде - ливење, ливење на прибој, искуцавање, цизелирање, гравирање, емајлирање, филигран, гранула-

surrounding is based on the traditional medieval influence lasting till the beginning of the 20th century providing the Serbian culture with the autochthonous pieces of jewelry known in typology as "the Pirot jewelry" . The level of development of this craftswork is expressed in the fact that in 1896 there were 33 well-known goldsmiths in the town. The process of industralization caused the market to be inundated with the cheap pieces of jewelry manufactured in the West, which led to the reduction of the number of goldsmiths at the beginning of the 20th century. In 1914 only five goldmith workshops were registered and between the two World Wars even those five were closed. Goldsmiths made jewelry in different

The making of jewelry in Pirot and its

Goldsmiths made jewelry in different techniques various techniques of casting, chiseling, engraving, enameling, filigree, granulation, silver-plating, and gold-plating. They used a wide range of metals: silver, alpaca, gold, bronze, brass, copper adorned with putting in so called glass paste, precious stones, mother-of-pearl and coral.

Игла "Седмойерка"

шју, посребривање, позлату, тордирање и друге, користећи их на сребру, алпаку, злату, бронзи, месингу, бакру, украшавајући их уметањем односно фасовањем стаклене пасте, полудрагог и драгог камена, седефа и корала.

Код удатих жена најизразитије зоне украшавања су глава, врат, груди, руке и појас, док је невестински накит најкомплетнији и најбогатији, јер му се придаје заштитна улога у новосклопљеној заједници.

На селу се накит куповао углавном невестама и најчешће је везан за оглавље. Накит се набављао код занатлија - кујунција у Пироту или на далеко чувеном пиротском панађуру.

У дугу косу која се спуштала низ леђа уплитао се "кацак", дугачак перчин од козије длаке или мноштво ситних парица.

Забратке и шамије су украшаване великом украсном иглом "конђуша", "чулумка" или кераческа. То су веома дугачке игле, често и до 40 шм. масивне биконичне главе, густо посуте ситним гранулама, а Married women wore pieces of jewels on their heads, brests, hands, and around the neck and waist, while the bride's jewelry is more luxorious and complex because the protective role in marriage was attributed to it.

Игла "Конђуша"

In villages the headpieces of jewerly were bought mainly to the brides. Jewerly was purchased either at the goldsmith's or at the widly-known Pirot fair. Either the "kacak" (pigtail made of goat hairs) or lots of small gold coins used to be braided into a long girl's hair.

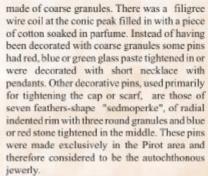
Kerchiefs and scarfs were decorated with large ornamental pins: "konduša", "čulumka" or "keračeska". Those are even 40cm long pins, assembled of the biconical-shaped head covered with tiny granular stones. The middle itself, the lower part of the head and the foot of the button were covered with the small wreath

по средини, у доњем делу главе и у подножју пуцета, венчићем од крупних гранула. Врх се купасто завршава филигранским жичаним навојем v коме се стављао памук натопљен мирисом. Неке игле су уместо великих гранула имале уфасовану стаклену пасту црвене, плаве или зелене боје или су пак биле украшене кратким ланчићима са привесшима. Друге карактеристичне игле за украшавање, а пре свега за причвршћивање капе или мараме су игле са седам пера 'седмоперке', зракасто разуђеног обода, са три лоптасте грануле и уфасованим каменом плаве или црвене боје у средини. Ове игле се појављују искључиво на пиротском простору и сматрају се аутохтоним накитом.

Као накит главе коришћене су и "дзвезде", састављене од две ажуриране розете, спојене ланчићима, и "вен'ц" од ниске ситних металних плочица са висуљцима у виду парица. Укошњаци су били из једног или три дела, састављени од плочица различитог облика са ланчићима и привесцима. Изнад десног ува, у шамију или косу су стављани укошњаци "гронће" и троугласте наушнице "мамлије", а троделни спојени ланцима "скопчалцима" носили су се на потиљку, али су често красили и груди.

and consisted of two framed rosettes, joined with neckleses and "ven'c" (wreath) made of a string of small metal pieces with coin-shaped pendants. Whether those were one-piece hairpins or the ones having three parts they consisted of small plates of different shape with necklaces and pendants. Hairpins "gronée" and triangular earings "mamlije", were worn above the right ear, pinned into kerchief or hair. Those having three parts joined with "skopčalcima" (neckleses) were worn either at the back of the head or on the breast.

"Dzvezda" was also a headpiece of jewerly

Као огрлице затвореног типа јављају се нанизи од неправилно резаног седефа, затим новца разних величина и маниста ћилибара.

Наруквице су израђиване као отворене и затворене. Отвореном типу наруквица припадају гривне "медењаче", масивне, проширених и заобљених завршетака у виду лука, са две симетричне купасте розете. Средина је украшена канелурима, емајлом, крстом идр. Такође треба истађи групу сребрних или посребрених наруквица затвореног типа, на шарнир састављених од правоугаоних или квадратних ливених акурираних плочица (5-11), са стилизованом биљном орнаментиком. Овде спадају и наруквице од две декоративне правоугаоне плоче, међусобно спојене ланчићем.

Прстење је посебна група накита која се одликује разноврсним типовима у зависности од намене. Најчешћи прстен је ткзв. "медењак", столовати, гломазан и масивне главе, израђиван од бронзе или сребра, у техници ливења, ажурирања, гранулације, ређе емаља, које се у XVII и у XVIII веку носило као ознака владарског и друштвеног положаја, док се у XIX веку јавља као венчано прстење. У групу столо-

The necklaces of a closed type were in fact the strings of nonsymmetrically cut mother-ofpearl, of different- sized coins and strings of amber.

Bracelets were of open and closed type. The former are "medenjače", with massive, expanded, round-curved ending with two symmetrical conical rosettes. The mean is decorated with "kaneluri", enamel, cross, etc. A unique collection of silver and silver-plated bracelets of closed shape which consist of rectangular and square-cast framed small plates (5-11), with stylized vegetative ornaments. This collection includes the bracelets made of two ornamental rectangular plates joined with a necklace.

Rings are considered to be a unique collection of jewerly characterized by various types of rings of different purposes. The most widely used ring was so called "medenjak", with very large massive head made of either bronze or silver cast, granulated, rarely enameled which was worn in the 17th and 18th century as a status symbol. In the 19th century it was used as a wedding ring.

"Ahat" ring belongs to the type of "stolovat" rings. It is characterized by the precious stone "karneol" or "ahat" and is one of the most

ватог прстења спадају и ахатни прстени који као основни украс има полудраги камен карнеол или ахат и сврстава се у свечано, скупошено и невестинско прстење. Треба истаћи и филигранско прстење, од сребра, фине обраде са маштовито израђеном главом, украшене гранулама, уфасованом стакленом пастом различите боје или полудрагог камена.

Појас у одевању мушкараца има симболичко значење, као на пример сребрни појас састављен од правоугаоних и кружних плочица, украшених гранулама и розетама и подсећају на средњевековне властелинске и племићке појасеве 'кованике'.

Пафте, "павте" или "чипрази" у Високу, којима је закопчаван ткани уски појас, тканица, или леден колан, у XIX веку су веома гломазан накит. Израђиване су од сребра, алпака, ређе месинга и седефа у техници искуцавања, ливења, филиграна. Јављају се у неколико облика од којих су "стреласте" пафте најраспрострањеније, затим "бадемасте", округле, седефлије, певац пафте. Састављене су од две крилне и једне средње плоче - цвета, која је овална, вертикално постављена и залемљена за једну од крилних плоча преко куке. Понекада су се у унутрашњости централног дела налазили иницијали мајстора кујун-

beautiful bridal rings. It should be emphasized that filigrance silver rings which were threated delicately, consisted of skilfully-shaped head covered with granules and decorated with tightened in particolored glass paste, or precious stones.Belt in man's clothing is of a symbolic importance. One of the examples is a silver belt assembled of rectangular and round plates, covered with granules and rosettes. It reminds you of medieval landowner's and nobleman's belts "kovanik". In the neighbouring area of Visok, "pavta" or "čipraz" was used to hook up the woven narrow belt "tkanica" (sash) or "kolan" (girth). In the 19th century it was a very massive piece of jewerly. It used to be made of silver, alpaca, rarely of brass and mother-of-pearl in the techniques of casting or filigrance. They were usually made in several shapes. The most widespread were so called "strelaste" (arrowlike). There were also "bademaste" (almond-shaped), round ones, and those made of mother-of-pearl as well as so called "pevac payte" (henlike). They consist of two lateral and an oval middle-positioned plate a flower vertically placed and soldered to one of the lateral plates by means of a hook.. Sometimes the goldsmith's initials, the date and the place where the payta was manufactured were engraved; for

ције, који их је израдио, година израде, а често и место израде Пирот, на пример: Тодор Н. Костић, ДК 1892, ТГ 1896, ВП 1901, ПК 1893, АЦ 1910. Орнаментика на нима је флорална, са представама дивлих ружа, наутове вреже. Честа је представа птице (голуб и паун) уоквирена у медаљон симетрично постављен у средину оба крила као и на средишту спојнице "цвета" пафте. Има их и са представом светаца Св. Ђорђа и Св. Димитрија, као и ликова цара Лазара и царице Милице. Пиротске пафте се по величини разликују од оних из радионица других градова, па се могу сматрати аутентичним.

се могу сматрати аутентичним.

Украшавање и накит Пирођанки је у складу са грађанским костимом који сједињује више култура. Симбол женске грађанске ношње је плитка чојана капа првене боје - фес са кићанком или тепелуком и бареш траком. Тепелуши су израђивани од сребра, понекад са позлатом у техници искушавања и филиграна. Бареш трака је једнобојна или дезенирана марама или сомотска трака различитих боја која је омотавана око феса и на потилку причвршћивана иглама чије су округле или ваљкасте главе од месинга, стаклене пасте, седефа или ћилибара. На бареш траку је по средини стављен столовати

VP1901, PK1893, AC 1910. The ornaments on medallion could be vegetative (wild rose or chick-pea vine) or birds (pigeon and peacock). If the ornament is a bird then the medallon is placed in the middle of the two wings and if it is a flower it is at the spot where the flower pestle should be. Sometimes the ornaments are the figures of saints, St. Djordje and St. Dimitrije as well as of Czar Lazar and his wife Milica. The Pirot payta is authentic because it differs in size in comparison to those manufactured in other towns' workshops. Decorations and jewerly of Pirot's women are in harmony with urban clothes which unite a number of different cultures. The symbol of woman's urban clothes is a shallow red cap made from waterproof cloth, so called "fes" with a tuft or "tepeluk" (ornament) and "baresh" ribbon. "Tepeluk" is made of silver, sometimes gold-plated in the technique of casting and filigranee. Baresh ribbon is a single-coloured or patterned scarf, or a velvet particoloured ribbon which is either wrapped or tightened with pins around the "fes". The pins have round or cylindrical head made of brass, glass paste, mother-of-pearl or amber. Either "stolovat" ring or branch-shaped

example: Todor N. Kostić, DK 1892, TG 1896.

